Τὰ ἐργατικὰ προβλήματα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τοῦ κ. Θεοδ. Θεοδωροπούλου

Ὁ Χάρτης τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Φιλαδελφείας ἀπεφάσισαν, ὅτι ἡ μεταπολεμικὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ κατατείνῃ εἰς τὴν ἐπίτευξιν δύο οὐσιωδῶν κοινωνικῶν σκοπῶν. Ἤτοι α) εἰς τὴν ἐξασφάλισιν πλήρους ἀπασχολήσεως εἰς τὸν ἐργαζόμενον, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἄνθρωπος χωρὶς εἰσόδημα καὶ β) τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τούτου. Οἱ δύο αὐτοὶ σκοποὶ ὀνομάζονται Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ εἶναι ἐνισοῖ καὶ ἀδιαίρετοι. Δυστυχῶς εἰς τὴν χώραν μας αἱ δύο αὗται λέξεις παρέμειναν καὶ παραμένουν ἄγνωστοι εἰς τοὺς ἁρμοδίους καὶ δὴ εἰς τὰ κατὰ καιροὺς συντονιστικὰ συμβούλια ὑπουργεῖον Ἐργασίας καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς ἡγεσίας τῆς ἐργατοπαλληλικῆς τάξεως δι' ὃ καὶ οὐδεμιᾶν μέχρι σήμερον κοινωνικὴν πολιτικὴν ἐφήρμοσαν διὰ τὴν ἐργατοπαλληλικὴν τάξιν. Ἀνεργία μαστίζει τὴν ἐργατοπαλληλικὴν τάξιν. Αὐτοὶ δὲ οἱ ἐργαζόμενοι ἀντιμετωπίζουν κάθε μέρα καὶ πιὸ δύσκολα τὴ ζωὴ διότι τὸ γλίσχρα ἡμερομίσθια καὶ τοὺς μισθοὺς ποὺ λαμβάνουν οἱ ἐργαζόμενοι τὰ ἐξανεμίζει τὸ ὕψος τοῦ τιμαρίθμου τῆς ζωῆς.

Καὶ ἐνῶ ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τείνει μεταπολεμικῶς εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐργατοπαλληλικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα μοιραίως θὰ ἀνεφύοντο λόγῳ τῆς κοινωνικῆς προόδου καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως ἐργατικῶν χεριῶν διὰ τῆς μηχανῆς καὶ ἐνῶ θὰ ἔπρεπε ἐγκαίρως νὰ ληφθοῦν μέτρα ἀντιμετωπίσεως τῆς ἀνεργίας, ἐν τούτοις, ὄχι μόνον μέτρα ἐγκαίρως δὲν ἐλήφθησαν, ἀλλὰ καθημερινῶς ἡ ἀνεργία αὐξάνει, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὴν πόλιν μας. Καὶ τρίτο κατὰ σειρὰν ἐργοστάσιον, οἱ Μῦλοι Λαδοπούλου, ἔκλεισε. Καὶ οἱ ἐκεῖ ἐργαζόμενοι προσετέθησαν εἰς τοὺς ἄλλους ἀνέργους. Ποῦ εἶναι ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν ἁρμοδίων διὰ τὴν ἐπαναλειτουργίαν τοῦ ἐργοστασίου;

Εἶναι καιρὸς πλέον οἱ ἁρμόδιοι νὰ συνέλθουν. Δὲν εἶναι δυνατὸν σὲ ἐποχὴ ποὺ ἡ χώρα μας μαστίζεται ἀπὸ τὴν ἀνεργίαν νὰ κλείνουν ἐργοστάσια καὶ νὰ μεγαλώνῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων. Πρέπει οἱ ὑπεύθυνοι νὰ λάβουν ριζικὰ μέτρα. Μόνον νοστέρι ὅμως χρειάζεται στοὺς ἤδη ἰσχύοντας ἐργατικοὺς Νόμους καὶ στὴν τακτικὴ ποὺ μέχρι σήμερα ἐφαρμόζεται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐργατικῶν προβλημάτων διὰ νὰ ἀρχίσῃ καὶ στὴ χώρα μας νὰ ἐφαρμοζεται ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ διὰ τὸν ἐργαζόμενον ποὺ θὰ σημάνῃ ἐξασφάλισιν ἐργασίας στὸν ἐργαζόμενο καὶ ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ του ἐπιπέδου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μικρὰ νέα

Οἱ τελευταῖες μεταβολὲς τοῦ καιροῦ εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα νὰ σημειωθοῦν ἀρκετὰ κρούσματα ἐλαφρᾶς γρίππης

—Οἱ προσβληθέντες εἶναι κυρίως, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κυκλοφοροῦν τὰς νυκτερινὰς ὥρας καὶ ὅσοι δὲν ἐφρόντισαν νὰ «ντυθοῦν» καλλίτερα κατὰ τοῦ ψύχους.

—Τὰ Λαχεῖα Συντακτῶν ἐξαντλοῦνται τὰς τελευταίας ἡμέρας μὲ γοργὸν ρυθμόν.

—Ἤδη ἀπὸ τὶς πρῶτες ἔξ προνομιοῦχες σειρὲς ἀπέμεινον πρὸς πώλησιν σχεδὸν μόνον τὰ εὑρισκόμενα εἰς χεῖρας ὡρισμένων λαχειοπωλῶν καὶ περιπτέρων.

—Διαπιστοῦται πάντως, ὅτι καὶ ἐφέτος πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκτὸς ἀπὸ τὸ δικό τους λαχεῖον, ἀγοράζουν καὶ ἕνα ἢ καὶ περισσότερα «συνεταιρικά».

—Εἰς τὸ κτίριον τοῦ ΟΤΕ ἐτοποθετήθη φωτεινὴ ἐπιγραφή.

Καὶ ἦτο πράγματι καιρὸς διότι ὁλόκληρος ὁ χῶρος τὶς νυκτερινὲς ὧρες ἦτο στὸ σκοτάδι, καὶ τὸ κτίριον ἔδιδε τὴν ἐντύπωσιν φρουρίου.

—Πάντως ἡ τοποθετηθεῖσα ἐπιγραφὴ δὲν εἶναι ἀρκετή, πρέπει δὲ κάποτε νὰ συμπληρωθῇ καὶ μὲ φωτεινὴ «γραμμὴ», ὡς προεβλέφθη, ἄλλωστε.

—Ἡ ὁδὸς Ἡφαίστου ἀπὸ τῆς πλατείας Μαρκάτου μέχρι τοῦ Ναοῦ Παντανάσσης ἔχει τελείως ἐγκαταλειφθῆ.

—Καὶ ὅμως ὀλίγοι σάκκοι τσιμέντου θὰ ἦσαν ἀρκετοὶ διὰ νὰ διορθωθῇ μία ἀσχημία καὶ νὰ ἐκλείψῃ ἕνας κίνδυνος διὰ τοὺς πεζοὺς οἱ ὁποῖοι ἀδυνατοῦν νὰ ἀντιληφθοῦν διατὶ ἔχουν ἐγκαταλειφθῆ τόσον.

—Ἡ ὁδὸς Ἕλληνος Στρατιώτου πρὸς τὸ Στάδιον θὰ πρέπει νὰ καταβρέχεται τουλάχιστον κλιτὰ τὰς ἡμέρας τῶν ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων.

—Τοῦτο δέ, ἂν ὄχι χάριν τῶν χιλιάδων φιλάθλων, τουλάχιστον ὅμως χάριν τῶν περιοίκων, οἱ ὁποῖοι τελευταίως ἀρχίζουν νὰ διαμαρτύρωνται λόγῳ τῆς προκαλουμένης ἀφορήτου διὰ τὴν ὑγείαν των καταστάσεως.

—Τὸν λόγον λοιπὸν ἔχει ὁ Δῆμος.

Ἐπικαιρότητες

Η ΗΜΙΑΡΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Μιὰ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Δημητράτου ἔγινε ἀφορμὴ νὰ ξανάρθῃ στὴν ἐπικαιρότητα τὸ ἐπίμαχο θέμα τῆς ἡμιαργίας. Πρόκειται γιὰ τὴ προσωρινὴ παράταση τῆς ἑβδομαδιαίας ἡμιαργίας τῶν καταστημάτων. Ἱκανοποίηση ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, διαμαρτυρίες ἀπ' τὴν ἄλλη. Ποτὲ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς Ρωμηούς. Μεψίμοιροι ἀπὸ τὴ φύση τους κάτι θὰ τοὺς φταίει πάντα! Ρωτᾶς ἕναν ἔμπορα, ἕναν ἐπαγγελματία «πῶς πάνε οἱ δουλειές;» καὶ δὲν ἀργεῖ νὰ σοῦ ἀπαντήσῃ «δὲν πάνε καλά, μεγάλη φτώχεια»» Ρωτᾶς ἕναν γιατρό, ἕνα δικηγόρο, ἕνα ὑπάλληλο. Τὴν ἴδια ἀπάντηση θὰ πάρῃς. Κι' ἂς ἔχει δουλειὰ ὁ ἔμπορος καὶ ὁ ἐπαγγελματίας Κι' ἂς πσίρνῃ δυὸ μισθοὺς ἀκόμα ὁ γιατρὸς κι' ὁ δικηγόος ἐκτὸς ἀπ' τὴ δουλειά του. Κι' ἂς ἀμοίβεται ὁ ὑπάλληλος Ἱκανοποιητικά.

Ἀλλὰ ἂς ἔρθουμε στὴ προκειμένη περίπτωση. Ἀπὸ καιρὸ τώρα οἱ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι ζητάνε νὰ καθιερωθῇ γιὰ ὅλο τὸ χρόνο ἡ ἑβδομαδιαία ἡμιαργία. Αἴτημα πολὺ δίκαιο. Κάτι ποὺ ἔχει καθιερωθῆ ἀπὸ χρόνια στὸ ἐξωτερικό. Ἡ ἀντίδραση βέβαια προέρχεται ἀπὸ μιὰ μικρὴ μερίδα ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν. Ἡ πλειονότης ἔχει κατανοήσει πιὰ τὴν ὀρθότητα τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ καὶ δὲν ἔχει καμιὰ ἀπολύτως ἀντίρρηση. Τὸ μόνο ἐμπόδιο εἶναι ὁ καθορισμὸς τῆς ἡμέρας. Ἄλλοι θέλουν τὴ Τετάρτη κι' ἄλλοι τὸ Σάββατο. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι κάτι ποὺ ρυθμίζεται καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ μορφὴ τῆς ἐργασίας ἑνὸς ἑκάστου. Τὸ χονδρεμπόριο π. χ. ἐξυπηρετεῖται μὲ τὴν ἡμιαργία τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως, μιὰ καὶ στὸ Ρωμέϊκο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμφωνήσουν ὅλοι, τὸ ζήτημα τῆς ἡμιαργίας ἔφτασε στὸ Δευτεροβάθμιο Διοικητικὸ Διαιτητικὸ Δικαστήριο πρὸς ἐπίλυσιν. Ἐὰν πρέπει δηλαδὴ νὰ συνεχισθῇ καὶ κατὰ τὴν χειμερινὴ περίοδο ἡ ἑβδομαδιαία ἡμιαργία Καὶ ἡ ἐκδίκασις δὲν πιστεύουμε νὰ βραδύνῃ καὶ πολύ.

Ὡστόσο ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας παρέτεινε μέχρι τέλους Νοεμβρίου τὴν ἡμιαργία τῆς Τετάρτης. Καὶ πολὺ ὀρθά, ἀφοῦ ἕως τότε θὰ ἔχῃ ἡ ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου καὶ τὸ ζήτημα θὰ πάρῃ τέλος

Ἡ ὑπουργικὴ ὅμως ἀπόφαση στὴ πόλη μας ἐρῆκε κάποια σχετικὴ ἀντίδραση. Ἔγιναν ἐντυπωσιακὲς διαμαρτυρίες, ἀπεστάλησαν ἔγγραφα καὶ τηλεγραφήματα ἀκόμα καὶ στὸ ..... Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸν ... ἴδιο τὸν ὑπουργὸ Ἐργασίας. Καὶ γιατὶ ὅλα αὐτά; Γιὰ ὀκτὼ ἡμιαργίες 1. Ἐνέργειες σπασμωδικὲς ποὺ ξεπερνᾶνε τὰ πλαίσια τῆς σοβαρότητος. Πολὺς θόρυβος γιὰ τὸ τίποτα. Ἀλλὰ ἂς εἶναι

Ἡ ἑβδομαδιαία ἡμιαργία ἐπιβάλλεται νὰ ἐφαρμοσθῇ γιὰ ὅλο τὸ χρόνο. Θὰ ὠφελήσῃ καὶ τὶς δύο πλευρές. Θὰ δοθῇ περισσότερος καιρὸς στοὺς καταστηματάρχας νὰ συγκεντρώσουν τὴν ἐργασία τους, νὰ ἐνημερώσουν καὶ ἐλέγξουν τὰ βιβλία τους, νὰ σημειώσουν καὶ ν' ἀναπληρώσουν τὶς ἐλλείψεις τους καὶ ν' ἀναπαυθοῦν

Κι' οἱ ὑπάλληλοι θὰ τοὺς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκπληρώσουν οἰκογενειακὲς τους ὑποχρεώσεις καὶ νὰ ξεκουραστοῦν ὕστερα ἀπὸ τὸ μόχθο τῆς ἑβδομάδος.

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΣ

ο ⁂ ο

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

Ἀπ' ὅλα τὰ μικρὰ ποιήματα σὲ ἐλεύθερο στίχο ποὺ περιλαμβάνονται στὴν ἐπίσης μικρὴ συλλογὴ τῆς κ. Μαρίας Ἀσβέστη «Στιγμὲς» ξεπηδάει μιὰ ἔντονη φιλοσοφικὴ θεώρηση τῆς ζωῆς στὴν πλατύτερή της ἔννοια. Ἀπὸ τοῦτη ὅμως τὴ θεώρηση δὲν μένει παρὰ μιὰ μισοτελειωμένη ἀπόπειρα, ἀφοῦ ὅσα ἔχει τὴν πρόθεση νὰ ἐκφράσει ἡ ποιήτρια δὲν χωροῦν στὴν περιωρισμένη ἔχταση μερικῶν στίχων, κι' αὐτῶν ὄχι μὲ σοβαρότερες ἀξιώσεις.

Στὴ συλλογὴ «Στιγμός», ποὺ κυκλοφορεῖ ἀπ' τὸ «Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας» (Λυκαβηττοῦ 2—Ἀθήνα), τὰ ἁπλὰ πράγματα ντύνονται μὲ μιὰ ὑπερβολικὴ σοβαρότητα καὶ τὸ βλέπει κανεὶς πῶς τὰ μικρὰ αὐτὰ ποιήματα δὲν ἀντέχουν στὴν προβολὴ ποὺ τοὺς γίνεται, οὐτε ἀνταποκρίνονται μὲ τὰ θέματα ποὺ καταπιάνονται. Ἔτσι παρμένουν ἁπλὲς εἰκόνες καὶ καταστάσεις ἀπ' τὸν γύρω κόσμο τῶν ἐμπνεύσεων καὶ συγκινήσεων τῆς κ. Ἀσβέστη κι' ὅσα θέματα πασχίζουν νὰ δημιουργήσουν εἶνε στὸ βάθος τους προσωπικὰ καὶ ὑποκειμενικά

Πέρα ὅμως ἀπὸ τὰ παρα πάνω ἡ κ. Ἀσβέστη δίνει στὴν ποίησή της μιὰ αἰσθητικὴ φροντίδα ἀξιόλογη κι' ἀφήνει γιὰ τὸν ἀναγνώστη μιὰ ἔμμη συγκίνηση. Κι' αὐτὸ εἶναι ἕνα στοιχεῖο ποιητικὸ γιὰ τὰ γραφτὰ της.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ο ⁂ ο

Εὔθυμα

Στὸ ψαράδικο:

—Αὐτὰ τὰ ψάρια βοσκιοῦν.

—Ὄχι, κυρά μου! Ἐγὼ ἐρωμάω...

Ὁ γιατρὸς στὸν νοσηλευόμενο'

—Σοῦ πῆρε ὁ βοηθὸς τὴν θερμοκρασία;

Ὁ ἀσθενὴς, ποὺ μόλις εἶχε ἔλθει ἀπὸ τὸ χωριό:

—Κύρ γιατρέ, δὲν κατάλαβα τίποτα. Μὰ μπορεῖ καὶ νὰ τὴν πῆρε. Εἶναι τετραπέραντος. Τὴν εἶδε νὰ σουφρώνῃ τὰ τσιγάρα τοῦ γείτονα ...

Ἀριστοτέλεια:

«Ὑπάρχουν ἄνθρωποι τόσο φιλάργυροι, σὰν νὰ πίστευαν ὅτι θὰ ζήσουν αἰώνιος, καὶ ἄνθρωποι τόσον σπάταλοι σὰν νὰ πίστευαν ὅτι θὰ πεθάνουν ἀμέσως».

«Ἡ φιλοσοφία χρειάζεται γιὰ νὰ κάνῃ κανεὶς οἰκειοθελῶς ἐκεῖνο ποὺ οἱ ἄλλοι κάνουν μὲ τὸν φόβο τοῦ Νόμου».

«Ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἑνὸς σοφοῦ καὶ ἑνὸς ἀσόφου εἶναι ἴδια μὲ τὴν διαφορὰ ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ ζῶντος καὶ πτώματος».

Μεταξὺ διανοουμένων:

—Ἐκεῖνος ποὺ λέει ὅτι εἶναι ἐλεύθερος γιὰ κάτι, εἶναι ἐλάκος!

—Ὄχι πάντα....

—Κι' ὅμως, σὲ ἀγαπῶ, ἀγαπητέ μου, ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία ἐξαίρεσις...

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ

ΗΜΕΡΑ ΕΒΔΟΜΗ

Ἔχει πιὰ καθιερωθῆ ἀπὸ Θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, ὡς ἡμέρα ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως. Κυριακὴ καὶ ἀργία. Δυὸ λέξεις συνώνυμες. Ἕξ ἡμέρας ἐργᾶ κλπ τῇ δὲ ἑβδόμῃ....

Εἶναι τοῦτο μιὰ ἀπ' τὶς δέκα ἐντολές, ποὺ ἄν τὴν παραβῆς, φυσικὰ ἁμαρτάνεις. Ὁ καλὸς Χριστιανὸς πρέπει νὰ θυμᾶται ὅτι ὡς ὑποχρέωσις καὶ καθῆκον, συμβαδίζει μὲ τὸ «οὐ κλέψεις», «οὐ φονεύσεις» καὶ ἑπομένως ἰσχύει καὶ ἐβῶ τὸ «τηρεῖτε τὰς ἐντολάς». Ἐγώ, δηλώνοντας ἀκόμα μιὰ φορά, πῶς σὰν μαθητής, ἔπαιρνα πάντοτε τὸν πιὸ μικρὸ βαθμὸ στὰ θρησκευτικά, περιορίζομαι νὰ σημειώσω ἁπλῶς, πῶς ἡ ἡμέρα αὐτή, ἡ Κυριακή, μόνον ἡμέρα ἀναπαύσεως καὶ προσευχῆς δὲν εἶναι.

Κάτι πρῶτα-πρῶτα, ἀρκετὰ ἐργατικὰ καὶ ἑπομένως πολλοὶ ἄνθρωποι, ἐργάζονται καὶ τὴν Κυριακή. Ὕστερα, κάτι ἐφεβτόροι κοκορεσάντες κλπ. κάθουντσι ὅλη τὴν ἑβδομάδα καὶ δουλεύουν μόνο τὴν Κυριακή. Αὐτοὶ ὅμως, ἔχουν καὶ κάποιο ἐλαφρυντικό. Ὡστόσο, ὑπάρχουν κάτι ἄλλοι, οἱ πιὸ πολλοί, ποὺ χωρὶς κανένα σοβαρὸ λόγο, ὄχι μονάχα ἐργάζουνται, μὰ ἐξεβεώνονται τὴν ἡμέρα τοῦ θάρρεπε νὰ ἀναπαύωνται. Ἐν πρώτοις, οἱ νέοι. Ἀπὸ τοῦ βαθέος ὄρθρου μέχρι τοῦ ἑσπερινοῦ, ἀγκομαχοῦν πάνω στὰ «ποδήλατα μὲ τὴν ὦρα» καὶ στὰ λοιπὰ μηχανοκίνητα τῆς αὐτῆς συνομοταξίας. Πηγαίνουν, ἔρχουντσι, γυρίζουν, στρίβουν, φρενάρουν, τρέχουν, ἰδρώνουν, φυσᾶνε ξεφυσᾶνε σὲ κάνουν τέλος πάντων νὰ νομίσῃς πῶς ἀνεκαλύφθη τὸ ἀεικίνητο. Αὐτό, ὡς ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα ὁπότε ἀρχίζει ἄλλη «ἐβάρδια» πιὸ κουραστική. Οἱ οὐρὲς στοὺς κινηματογράφους. Κάτι οὐρὲς ποὺ θυμίζουν καροχή, μπιζέλια καὶ σοῦπα τοῦ μπακάλη. Ὧρες ὁλόκληρες τὰ μιλιούνια, προσπαθοῦν νὰ καταρρίψουν τὸ ρεκὸρ τοῦ Ἰώβ στὸ ἀγώνισμα τῆς ὀρθοστασίας. Ἀνάπαυσις μιὰ φορά! Ἄσε πού ἀναγκάζουν καὶ τὴν ἀστυνομία ἀ πιάσῃ Κυριακάτικα δουλειά, θέλει δὲ θέλει.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' τοὺς στατικοὺς αὐτοὺς «μεροκαματιάρηδες», ὑπάρχουν κι' ἄλλοι ὅσοι ἀποφεύγουν κι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀναγκαστικὴ ἀνάπαυσι οὔ σινεμὰ καὶ τοὺς βλέπεις ἀπὸ τὸ ντάλα γιόμα μέχρι τὸ...ντάλα βράδυ, ἀ ἐθηματίζουν ἀδιάκοπα στὸ παζάρι —στὴν Ἁγίου Νικολάου καλὴ ὥρα— μ' ἕνα ἀνελέητο ξεβίδωμα τῶν ποδιῶν, ὥσπου κατάκοποι, ξαναγυρίζουν κατὰ τὰ μεσάνυχτα στὸ σπίτι. Θέλετε κι' ἄλλους ἀρνητὰς τῆς Κυριακῆς ἀργίας;

Εἶναι κάτι παρέες ποὺ τρικλίζοντας ἐπιστρέφουν οἴκαδε ἀπ' τὶς ταβέρνες πρωΐ—πρωΐ τὴ Δευτέρα, μὲ τ' ἀστρι τῆς αὐγῆς. Κι' ἄλλοι φυσικὰ κι' ἄλλοι, κι' ἄλλοι.

Τέλος, ὅσοι γιὰ διαφόρους λόγους μένουν τὴν Κυριακὴ στὸ σπίτι, λὲς κι' ἔχουν ὁρκιστῆ νὰ μὴν ἀναπαυθοῦν, κάτι θὰ φτιάνουν. Λίγη λάσπη γιὰ τὸ σοφὰ ποὺ ἔπεσε, χρωμάτισμα τῆς πόρτας, σκάλισμα τοῦ κήπου, κάτι τέλος πάντων.

Ἔτσι, ὅλοι γενικῶς, κατάκοποι τὴ Δευτέρα ἀπὸ τὴν...ἀνάπαυσι τῆς Κυριακῆς, ζητᾶνε εὐκαιρία γιὰ λίγη ἀνάπαυσι, εἴτε στὴν καρέκλα τοῦ Γραφείου, εἴτε σὲ καμμιὰ ἄκρη τοῦ ἐργοστασίου, ἢ ὅπου ἀλλοῦ.. Τσαγγαροδευτέρα ἐπὶ τὸ....ἠπιώτερον...

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ο ⁂ ο

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΩΤΟΜΟΤΡΙΣ: Δι' Ἀθήνας 6,00 8,24, 12,56, 17,54, 2, 24. Διὰ Καλάμας: 12,34 καὶ 2,05. Διὰ Πύργου Ὀλυμπίαν: 16,40, 19,58. Διὰ Ζάκυνθον (μέσω Κυλήνης) 12,34. ΑΓΜΗΛΑΤΟΣ: Δι' Ἀθήνας 11'16 Διὰ Καλάμας 6,13. Διὰ Κυπαρισσίαν 15 35. Διὰ Διακοπτὸν 17,10 καὶ 18,05. Γραμμὴ Διακοπτοῦ—Καλαβρύτων, ἐκ Διακοπτοῦ: 7,20, 11,15, 14,20, 16,13 καὶ 19,18.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ: Δι' Ἀθήνας 6,00 9,10, 12,10, 15 00 καὶ 18,20. Διὰ Λουτράκι 6,00, 9,10 καὶ 12,10.

«ΚΑΛΥΔΩΝ»: Διὰ Μεσολόγγιον—Ἀγρίνιον 5.35, 13,10, 18,00.

ο ⁂ ο

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ Ἀγοράζομεν Ἑλληνικὰ — Ξένα — Σφραγισμένο —ἀσφράγιστα. Μιχαλακοπούλου 45 τηλ. 22 — 14.

Εἰς τὴν αἴθουσαν Δημοτ. Βιβλιοθήκης

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

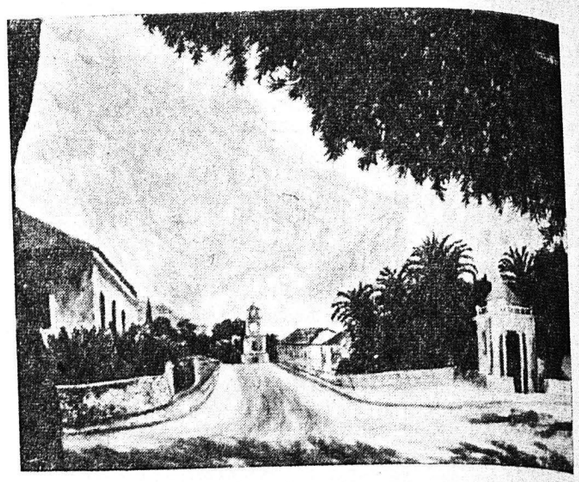

Ἕνας ἀπὸ τοὺς χαρακτηριστικοὺς πίνακες τοῦ κ. Στ. Παπαγιαννοπούλου: «Κουρκουμελάτα Κεφαλληνίας»

Ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης Πέμπτης εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης, ἐμφανίζει διὰ πρώτην φορὰν ἐργασίαν του, ἕνας νέος συμπολίτης ζωγράφος ὁ κ. Εὔστ. Παπαγιαννόπουλος.

Ἡ ἔκθεσις αὐτή, ποὺ μέχρι στιγμῆς ἔχει συγκεντρώσει ἀρκετὸν φιλότεχνον κόσμον, περιλαμβάνει ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν μικρῶν καὶ μεγάλων πινάκων ἐλαιογραφίας ποικίλων θεμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τοπία. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἔκθεσις τοῦ νεαροῦ καλλιτέχνου παρουσιάζει κάποιαν ἔλλειψιν οὐσιωδῶν γνώσεων τῆς ζωγραφικῆς τέχνης, καὶ ποὺ δικαιολογεῖται δοθέντος ὅτι ὁ κ. Παπαγιαννόπουλος εἶναι αὐτοδίδακτος — εἶναι σπουδαστὴς ἀκόμη μιᾶς γνωστῆς Ἀθηναϊκῆς Σχολῆς — ὅμως δὲν μπορεῖ κανεὶς ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι γενικῶς ἡ ἐκτιθεμένη ἐργασία παρουσιάζει ἐκτὸς τῆς μεγάλης προσπαθείας ἀρκετὸ χρῶμα καὶ ἀτμόσφαιρα ἀξιοπρόσεκτη. Λεπτομερέστερα ἀπὸ τὴν ὅλην προσφορὰν διαφαίνονται ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα ποὺ μαρτυροῦν τὴν ὕπαρξιν ἀναζητήσεων καὶ ποὺ ἀποτελοῦν σημεῖον εὐοίωνον μελλοντικῆς ἐξελίξεως. Τὴν δικαιολογημένην ἀπουσίαν τῆς ὡριμότητος ἀφοῦ ὁ ἀναφερόμενος ζωγράφος δὲν ἔχει παρὰ ὀλίγα χρόνια ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐλαιογραφίαν, ἰσοφαρίζει κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος, ἡ καλὴ μελετημένη καὶ ἐπιτυχὴς μεταχείρισις τῶν χρωμάτων, ποὺ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν τῆς φιλοτεχνήσεως ἀρκετῶν ἀξιολόγων πινάκων. Μεταξὺ αὐτῶν θὰ μειώνομεν τοὺς «Ἀπόλαυσις», «Ἀνθός», «Κεφαλλωνίτικα βράχια», «Ἐσταυρωμένος».

Π.—Π—μίου

Ἡ ἐξήγησις ἑνὸς φαινομένου

ΟΙ ΝΕΓΡΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΤΟΥ κ. ΤΑΚΗ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ ἔτος 1905 ἐπῆγα εἰς τὴν πόλιν τοῦ Μέμφις τῆς ἐπαρχίας Τενεσί. Ἡ πόλις αὐτὴ ἀπέχει ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην τριάκοντα ἓξ ὥρας μὲ τὸν σιδηρόδρομο. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ πόλις εἶχε διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας κατοίκους. Ἡ πόλις τοῦ Μέμφις εἶναι κτισμένη ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὄχθης τοῦ μεγαλυτέρου καὶ βαθυτέρου ποταμοῦ τοῦ κόσμου τοῦ Μισισιπῆ. Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ὁ Μισισιπῆς ἔχει πλάτος ἑνὸς χιλιομέτρου. Ἐξακόσις μίλια ἀπὸ τὴν θάλασσα ἔρχονται πολεμικὰ πλοῖα «ντρεντνωτ» τῶν τριάκοντα χιλιάδων τόννων. Μεγάλα φέρρυ μπόουτς μὲ τροχοὺς εἰς τὰς πλώρας καὶ μὲ ἕλικας διαπλέουν τὸν ποταμόν. Ὁ Μισισιπῆς βρίθει ἰχθύων. Μεγάλες τσιποῦρες (ρὲντ σύπερ) τῆς μιᾶς ὀκᾶς καὶ πλέον ἁλιεύονται εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ. Ἐπίσης κάθε ἄνοιξιν εἰσέρχονται ἀπὸ τὸν ὠκεανὸν ἀφθονία συναγρίδων (σάντ) αἵτινες ζυγίζωσι περὶ τὰς ἓξ ὀκάδας ἑκάστη. Ὁλόκληρα σύννεφα ἀπὸ ἀγριόπαπιες φτερουγίζουν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ.

Ἔξω εἰς τοὺς ἀγροὺς μεγάλα κουνέλια ὡσὰν λαγοὶ καταστρέφουν τὰ σπαρτά. Κάθε Νοέμβριον ὁ Μισισιπῆς ξεχειλίζει καὶ κατακλύζει ἀπεράντους ἐκτάσεις τοῦ Ἀρκάνσας καὶ τοῦ Τένεσι διὰ τοῦτο δὲ αἱ ἀρχαὶ ἔχουν προνοήσει καὶ ἔχουν ἑτοιμάσει ἑκατομμύρια σάκκους μὲ ἄμμον καὶ κατασκευάζουν ὁλόκληρα φράγματα.

Ἐκεῖ εἰς τὸ Μέμφις εἶχα ἕναν πρῶτον ἐξάδελφον τὸν Μίμην Ἀβδάλην, ὅστις εἶχεν ἐγκατασταθῆ πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ἦτο κάτοχος ἑστιατορίου εἰς τὴν κεντρικὴν ὁδὸν τοῦ Μάρκετ στρὴτ καθὼς καὶ ἰδιόκτητον οἰκίαν καὶ ἦτο καὶ Δημοτικὸς Σύμβουλος τῆς πόλεως. Ὅταν τὸ βράδυ μὲ ἐπῆρε νὰ πάμε εἰς τὴν οἰκίαν του ἤτις ἦτο εἰς τὸ προάστειον τοῦ Φέαρ Λάντ, ἀφοῦ ἐκατέβημεν ἀπὸ τὸ τράμ ἐβαδίσαμεν ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ δρόμου καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιον. Ἀμέσως ὁ ἐξάδελφός μου ἔβγαλεν ἕνα πιστόλιον αὐτόματον ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔχουν δεσμίδας τῶν δέκα σφαιρῶν. Μὴν ἀπομακρύνεσαι μοῦ λέγει. Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν οἰκίαν του μοῦ εἶπε: «Ἐδῶ εἶναι κρυμμένοι ἀραπάδες νέγροι, οἵτινες πηγαίνουν ὄπισθεν ἑνὸς διαβάτη καὶ τὸν κτυποῦν μὲ ἕνα σίδερο ἵνα τὸν ληστεύσουν. Ὁ νέγρος, μοῦ λέγει δὲν ἔχει τὸν ἐγκέφαλον, ὅπως οἱ λευκοί, πρὸς τὸ μέτωπον, ἀλλ' ἔχει πρὸς τὸ ὄπισθεν δηλαδὴ ἔχει παρεγκεφαλίδα καὶ τὸν φόνον δὲν τὸν θεωρεῖ ὡς κακὴν πρᾶξιν. Ὅταν ὁ νέγρος φονεύῃ ἕνα λευκὸν καὶ τὸν ἐρωτήσουν διατὶ τὸν ἐφόνευσες αὐτὸς ἀρχίζει καὶ γελᾶ ὡσὰν νὰ μὴν ἔκανε τίποτε. Αὔριον μοῦ εἶπεν ὁ ἐξάδελφός μου θὰ πάμε νὰ ἀγοράσωμεν ἕνα περίστροφο δι' ἐσέ

Θὰ εἶχε παρέλθει ἕως ἕνας μῆνας ὅτε ἕνα βράδυ ἡ σύζυγος ἑνὸς δημοφιλεστάτου δικηγόρου, ἐνῶ ἐξῆλθεν ἕνα βραδάκι ἀπὸ τὴν οἰκίαν της βαστῶσα ἕνα μικρὸν δέμα ἵνα μεταβῇ εἰς μίαν φιλικὴν της οἰκίαν ὑπέστη ἐπίθεσιν ἐκ τῶν ὄπισθεν ἀπὸ ἕνα νέγρο, κτυπηθεῖσα μὲ ἕνα σίδερον εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἔπεσεν ἄπνους.

Κάτι μικρὰ παιδιὰ ὅπου εἶδον τὸν νέγρον ἐφώναξαν καὶ συναθροίσθη πολὺς κόσμος. Τὸ τί ἔγινεν ἐκεῖνη τὴν βραδυὰ δὲν λέγεται.

Ὁμάδες ἀπὸ ἀγανακτισμένους ἀνθρώπους διέτρεχον τ